

ת"פ 54337/05 - מדינת ישראל נגד אנס זחאייה

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 21-54337 מדינת ישראל נ' זחאייה

בפני כב' השופט אילן סלע
בעвин: מדינת ישראל
המואשימה באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י עו"ד יעל ריצ'קר
נגד
אנס זחאייה
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד מונעם תאבת

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, במספר עבירות נשק: שתי עבירות של רכישת נשק (תחמושת) לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), שלשו עבירות של נשיית נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפה לחוק, עבירה של ירי מנשך חמם לפי סעיף 340(א)(ב)(1) לחוק, שתי עבירות של קשירת קשר לביצוע עסקה בנשך לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ועבירה של סחר בנשך לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

בכתב האישום מפורטים שלושה אישומים.

2. באישום הראשון צוין כי בחודש Mai 2020 פנה הנאשם לאחמד פקיר וביקש ממנו לקבל תחמושת תואמת נשק 16-M. הנאשם נסע לבאר שבע וקיבל מפקיר שתי מחסניות מלאות ב כדורים תואמי נשק 16-M. שם נסע הנאשם לשירות לחותנה במחנה הפליטים שועפט במהלךתה ירה בנשך 16-M באמצעות המחסניות.

3. באותו חודש, פנה יאן עבידאת לנאשם וביקש לנקנות כדורים תואמי נשק 16-M. הנאשם אמר ליין שהוא יפעל להשיג עבורה, אך לא עלה בידו. מספר חודשים לאחר מכן, פנה יאן לנאשם ושלח לו תמנונות אקדחים, רובה 16-M, וארגז רימונים השיכים לאחר ומוסעים למכירה. הנאשם השיב שהוא מעוניין ברכישת הנשך, אך העסקה לא יצאה לפועל.

4. בחלוף שנה, בחודש מאי 2021, פנה חילדר שאהין לנאשם וביקש ממנו תחמושת לשימוש בחתונתה. ביום 9.05.21 נסע הנאשם לכפר מנדא ורכש מdad זיהותו אינה ידועה למאשימה שיש מחסניות ו-161 כדורים תואמי M-16. הנאשם שילם עבור התחמושת סך של 400 ₪. הנאשם נשא את התחמושת מכפר מנדא עד למיחסום עופר הסמוך לירושלים, שם נעצר.

5. באישום השני ציין כי ביום 5.04.21 פנה מלך עלקם לנאשם וביקש לרכוש אקדח מסווג "יריחו". מלך ביקש מהנאשם שישלח לו תמורה של הנשק ואת מחירו, והנאשם הסכים. גם עסקה זו לא יצאה לפועל.

6. בהמשך, ביום 21.04.21 שוחח הנאשם עם אמין אל-עוזר והציג לו תחמושת מסווג כדורי 9 מ"מ תמורה 4,000 ₪. אמין ביקש מהנאשם הנחה של 100 שקלים במחair. הנאשם הסכים ואמין הגיע אליו וביצע את הרכישה.

7. באישום השלישי נטען כי כחצית שנה עבר ליום 9.05.21 פנה יאן עבידאת לנאשם והציג לו לרכוש יחד תחמושת תואמת נשק 16-M באדם במחנה פליטים שועפט. הנאשם ויאן נסעו יחד למחנה הפליטים ופגשו את המוכר שהזיהותו אינה ידועה למאשימה. המוכר מסר להם כי אין לו תחמושת אך הציע להם לרכוש מטען חבלה. הנאשם הסכים, لكن את המטען והעבירו לאחר.

פסקין שירות המבחן

8. בשל גילו של הנאשם הוגש תסקير שירות המבחן, ממנו נלמד אודוטיו. נלמד, כי הנאשם צער ב-21, עבר למעטרו עבד במפעל בראש העין ולמד הנדסה אזרחית. הוא גדל במשפחה מכובדת ונורמטיבית והוא עדר עבר פלילי, באשר לעבירות בהן הורשע ציינה קצינת המבחן, כי הנאשם נוטל עליו אחירות חלקית. לצד הבעת חריטה והבנת חומרת המעשים הוא נוטה לצמצם את אחירותו למעשים. בשולי התסקיר באהה קצינת המבחן בהמלצת להשית על הנאשם ענישה מציטת גבולות בדמות מאסר בפועל לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וקנס כספי.

טייעוני ב"כ הצדדים

9. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו מעשי הנאשם ועל חומרת עבירות הנשק והצורך בענישה ממשמעותית בגין, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסקות בית המשפט העליון, בפרט בתקופה الأخيرة. היא עתרה לקביעת מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים שכן מדובר במספרים שונים ובפעולות שונות שהתבצעה במועדים שונים. באישום הראשון נתקבקש לקבוע מתחם שנע משלואה ועד שש שנים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס. באישום השני נתקבקש לקבוע מתחם הנע משלואה וחצי ועד שמונה שנות מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס. היא תמכה את טיעוניה בפסקיקה.

10. באשר לנאשם הצביעה ב"כ המאשימה על העדר עבר פלילי ועל הودאותו במិוחס לו. לצד זאת היא ציינה את האמור בתסקיר שירות המבחן באשר לצמצום חלקו של הנאשם על ידו וטשטוש אופי קשריו השולטים והעבריים. היא

עתה למקם את עונשו של הנאשם בחלוקת התחתון של מתחמי העינהה אך לא בתחוםם, ולהשיט על הנאשם עונש מאסר של 6 שנים לצד מאסר מוותנה מרתיע וקנס.

11. מנגד ב"כ הנאשם טען למתחם עונש אחד, שבע שנים עשרה ועד שלושים וששה חודשים מאסר, כשלדבריו, יש למקם את עונשו של הנאשם בתחום המתחם.

12. הוא ציין כי הנאשם צער, נעדר עבר פלילי, שעד למעצמו ניהל חיים נורמטיביים עבד ולמד. הוא הודה ונטל אחירות על מעשיו. הוא הצבע על האמור בתסוקיר בדבריו פעלותו של הנאשם בכלל בתחום מעצמו, כתומך עצירים בגין "חווי למניעת אובדן ולו עצירים בעלי ריקע נפשי מורכב. לדבrio, אמנם מדובר בעבירות חמורות, אך מדובר במעידה חד פעמי, שב רקע לה לא עומדת פעילות עבריתנית כי אם ירי בחתוונות, שהוא מנהג פסול, אך מקובל בחברה לה משתיר הנאשם.

13. ב"כ הנאשם טען גם להקלת בעונש בשל הגנה מן הצדקה. לדבrio, הנאשם נעזר ללא צו, והוא נחקר חקירת שב"כ ללא הצדקה, לאחר שלא היה חשוד כלל בעבירות ביטחון. בשל חקירה זו והפחד של הנאשם שייחסו לו עבירות ביטחון, הוא שיתף פעולה ונתן מיזמתו את סיסמת המכשיר הניד שלו רק כדי להוכיח שהוא אינו קשור לעבירות ביטחון, והוא במעשה שהוא אף גם-Calvo לא עשה והופיעו בכתב האישום המקורי. כראיה הצבע על מחיקת מעשים שייחסו לו בכתב האישום המקורי על סמך הودאת שווה שהנ帯テם נתן. עוד טען ב"כ הנאשם בהקשר זה, כי הנאשם מסר בחקירותיו שמות של אנשים רבים, חלקם נזכרו בכתב האישום, אך רשות החקירה לא פעל כל נגדי אותם אנשים ואף לא חקרו אותם. בהתייחס לאישום השלישי טען ב"כ הנאשם כי מדובר בטעון חבלה חולוד, ואף שהנ帯テם הציע לחוקריו לבוא לראות זאת בעיניהם הם סרבו.

14. בתשובה לכך אישרה המאשימה כי המעורבים הנוספים שצינו בכתב האישום אכן לא נחקרו. היא הסבירה זאת בכך שהם לא אוטרו. היא הטעימה כי הנאשם היה מעורב בשלושה אירועים שונים בעוד שככל אחד מהמעורבים האחרים היו מעורבים רק באירוע אחד. על כן, בשים לב לאמצתה המוגבלים של המאשימה וביחד נוכח מבצע "שומר החומות" שהתנהל באותה עת, אין לראות בהתנהלות זו של המאשימה אכיפה ברורנית.

15. הנאשם הביע חריטה על מעשיו, התנצל עליהם וביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

16. הערכים המוגנים בעבירות נשק הם שלמות הגוף וח"י אדם, שלום הציבור וביטחונו. לモטור להכביר מילימט באשר לסכנה הנשקפת מהחזקת ונשיאה של כלי נשק על ידי מי שאינו מושרשים לכך, שלא למטרות ראיות, כגון הגנה על בטחון המדינה או על שלום אזרחים. מדובר במקרה השימוש העיקרי בו הוא לצורך המסתת אדם, גרים פגיעה גופנית חמורה לאדם או איום בפגיעה צו. הסכנה אינה פחותה כאשר השימוש נעשה במסגרת חתונה. אדרבה, לעיתים הוא חמור יותר, שכן המשותפים הרבים ונוכח המקום שהוא בדרך כלל שטח בניין צפוף, כבמקרה זה (ראו: ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' ابو עבssa (פורסם בנבו, 22.01.22); ע"פ 7241/12 טאטור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו,

12.02.13)). מה גם, שלא פעם נשק שנעשה בו שימוש מעין זה מוצא את דרכו לידיים עבריניות שעושות בו שימוש פלילי ואף בטעוני.

17. פסיקה עקבית עומדת על כך שUberites נשק לשוגהן ה"מצת מדינה" המשקפת סכנה חמורה מיידית לביטחון הציבור ולשלומו ועל הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלו, ובהעלאת רף הענישה בעבירות הנשק לשוגהן (ראו אף לדוגמה: ע"פ 2761/21 **וואלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.08.22); ע"פ 4207/21 **עמרם בעראני נורי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.07.28); ע"פ 3793/21 **מוריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.23)). בית המשפט אף קבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטנס ציבורי מהתעללה הראשונה ותנאי הכרחי להרעת הציבור מפני ביצוען (ראו: ע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** (פורסם בנבו, 21.12.19); ע"פ 4406/21 **מדינת ישראל נ' סובח** (פורסם בנבו, 19.11.5)).

18. לאחרונה, אף ציין בית המשפט העליון כי מצויים אנו לעת הזאת במצב חרום של ממש בענייןUberites נשק (ע"פ 2251/21 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.12.15)). הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק הוא חיוני גם בעבירות של החזקת נשק שלא כדי לנלו להן עבירות נוספות (ראו: ע"פ 4456/21 בעניין **אבו עבשה**); ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.22)).

19. המחוקק אף ראה לנכון לענין מגמת החמרה זו בחקיקה, כשבמסגרת תיקון החוק (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, נקבע עונש מינימום של רביע מהעונש המרביב, למי שהורשע בעבירות של החזקה, נשיאה וסחר בנשק. לפי דברי ההסבר לתיקון, התקון לחוק געשה נוכח התפשטות ההתחמושת של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהוא בח"י אדם. תיקון זה אינו חל על הנאשם, אולם יש בו כדי ללמד על משנה החשיבות שהודגש זה מכבר בפסקה, כי יש לתת משקל רב לאינטנס הציבורי ולשיתוקלי ההרעתה על פני נסיבותו של הנאשם בקביעת העונש בעבירות אלו (ראו: ע"פ 2761/21 בעניין **וואלי**; ע"פ 2251/21 בעניין **אבו עראר**).

20. אשר לנسبות ביצוע העבירה, יש לציין את חלקו המשמעותי של הנאשם ביצוע העסוקאות השונות, גם אם לא תמיד הוא היה זה שיזם אותן, בלבדיו אין לא היו יכולות לפעול. לצד זאת, יש לציין כי האישומים הראשון והשני מייחסים לנאשם רכישה ונשיאה של תחמושת וקשרתו קשור לביצוע עסקה של רכישת אקדח שלא יצאה לפעול. אך האישום השלישי הוא חמור יותר, שכן על אף שלמלכתהילה גם במקורה זה כוונת הנאשם הייתה לרכוש תחמושת, בסופה של דבר הוא רכש מטען חבלה. הוא גם העבירו לאחר וגורלו לא ידוע. גם אירוע הירוי בחותנה באישום הראשון הוא בעל חומרה רבה. קשה להפריז בכך שעלול היה להיגרם מהשימוש בנשק באירוע רב משתתפים באישום הראשון ולא ניתן לדעת עד להיכן יכול המטען והתחמושת להתגלגל.

21. באשר לחלוקת שבין הצדדים בשאלת אם יש לקבוע מתهم אחד כולל או מתهم נפרד לכל אישום, די לציין כי המאשימה עצמה כרכה באישום הראשון אירועים שונים מחודש Mai 2020 עם אירוע שונה מחודש Mai 2021, כאשר האירועים שבאיםו השני והשלישי נכללים בתחום אותה תקופה שכן הם אירעו בחודשים אפריל ומאי 2021. לא ברור אפוא, על יסוד מה עותרת המאשימה לקביעת מתهم אחד לאיום הראשון ומתחמים אחרים לאיומים השני והשלישי

שאירוו בין האירועים שבאים הראשו. בנסיבות אלו ברוי כי יש לקבוע במקרה זה מתחם עונש הולם אחד שלושת האישומים.

.22. בחינת מדיניות הענישה הנוגגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמי עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות. בע"פ 5522/20 **חוליהל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.02.21) אושר עונש של 36 חודשים מאסר בפועל; בע"פ 500/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.5.21), אושר עונש של 50 חודשים בגין שתי עבירות של סחר בנשק לשוכן משטרתי; בת"פ (מחוזי-מ) 58524-11-19 **מדינת ישראל נ' עודה** (פורסם בנבו, 2.12.2020) נקבע מתחם שבע בין 40-40 חודש, לגבי עבירה סחר בוודא באקדח שנמכר לשוכן משטרה; בע"פ 7973/20 **מוריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.20) אושר עונש של 30 חודשים מאסר בגין הרשעה בגין אחת של ניסיון לעסקה אחרת בנשק; בע"פ 1944/20 **מדינת ישראל נ' אמара** (פורסם בנבו, 02.09.20) אושר עונש של 6 שנים מאסר בגין עבירות של סחר בנשק שלא כדין וubeniot החזקה ונשיאה; בת"פ (מחוזי-מ) 35608-04-18 **מדינת ישראל נ' יין קורד** (פורסם בנבו, 28.2.2019) הוטלו על נאשם 34 חודשים מאסר בפועל, בגין עסקה לרכישת אקדח ועסקה לרכיבת רובה 16-M. באותו עניין נקבע כי המתחם עברו שתי העבירות נוע משתיים ועד שש שנים מאסר בפועל. לאחרונה ממש, התעורר בית המשפט העליון בעונש של 54 חודשים מאסר שהושת על נאשם שהורשע בשישה אישומים שככלו עבירות של ניסיון יצור וסחר בנשק, סחר בנשק ובתחמושת, והחזקת נשק ותחמושת, והעמידו על 72 חודשים מאסר (ע"פ 4456/21 בעניין **אבו עבשה**)).

.23. בשים לב לכל האמור, לאינטראסים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ו מדיניות הענישה הנוגגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נع מ-54 ועד ל-90 חודשים מאסר, לצד מאסר מותנה וקנס.

.24. ובאשר לטענות הנאשם להגנה מן הצדוק. לא מצאתי כי יש הצדקה של ממש בטענה כי יש פגם בכך כי הנאשם נחקר תחילה על ידי השב"כ בחשד לעבירות טרור. גם אם כך נעשה, אופיין של העבירות יש בו כדי להקים חשד לביצוע עבירות שכאלו, ומכל מקום לא נטען, וודאי לא הוכח, כי החקירה התנהלה באופן בלתי הגון. הטענה כי הנאשם שרצה להסיר מעליו את החשד לעבירות טרור, בחר להזdot בעבירות שהודה בהן, אינה מעלה קושי כלשהו, וודאי לא כזה המצדיק הקלה בעונש בשל קיומה של הגנה מן הצדוק.

.25. גם בטענה בדבר מטען החבלה ואיכותו לא מצאתי ממש, בשים לב להודאת הנאשם בעובדות שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון שיכללו בכתב האישום המתוכנן, ובשים לב לאמרתו של הנאשם בחקירה כי העביר את המטען לקרוב משפחתו שעשה בו שימוש.

.26. לצד זאת, לא ניתן להתעלם לחלוטין מטענות הנאשם בדבר אכיפה בררנית. אכן, לא כל אכיפה חלקית היא אכיפה בררנית. זאת, בין היתר נוכחות המשאים המוגבלים של הרשות, והעדר אפשרות מעשית לנשל חקירה בכל מקרה של חשד לביצועה של עבירה פלילתית והגשת כתב אישום בכל מקרה בו נמצא כי קיימים סיכוי סביר להרשעה.

27. ברם, טענת המאשימה כי כלל השמות שמסר הנאשם בחקירה, בכלל זה שמותיהם של אלו שיזמו את העסקות, של אלו שהיו מקור הנשק והתחמושת, לא אוטרו, כשלמעשה אף לא נטען כי נעשו ניסיונות לאותם וכשהנאים מסר בחקירהו פרטיים ברורים ביותר על זהותם, כמו גם טענתה שאלה היו שותפים "רק" באישום אחד - עובדה שאגב אינה נכונה כשלעצמה בשים לב לחלקן של יין עבידאת באישומים הראשון והשלישי - ובכך יש להצדיק את הטעלות המוחלטת מכל אותם שותפים, אינה מתקבלת על הדעת. יש יותר מרגלים לסבירת ב"כ הנאשם, כי לו היינו מובאים מעורבים אלו לחקירה, כפי שמתבקש, הם היו קשורים עצם לאיורים נוספים, כפי שעשה הנאשם.

28. כך או כך, טענת המאשימה לצורך בעינה מחמירה בעירות נשך נוכח שכיחות ותוצאתן הקשה, אינה יכולה לדור בכפיפה אחת עם חוסר המשען וההבדל בשימת היד על העבריים בתום זה. המלחמה כנגד תופעה חמורה זו של סחר, וכפועל יוצא מכך שימוש בנשק חם, הגובה כמעט מדי יום את חייהם של חפים מפשע, אינה יכולה להתמצות בהחמרה הענישה. היא דורשת גם את הגברת האכיפה.

29. לא ניתן לקבל מצב בו עומד בפני רשות חוקרת מידע על ביצוע עבירות בכל תחום, אך במיעוד בתחום זה של עבירות הנשק, מידע ספציפי ומוקדק אודות אנשים שהיו שותפים לנשך, והם אפילו לא יזמננו לחקירה. מניעת פשיעה, כפי העולה ממחקרים שונים, נעשית בראש ובראשונה בהגבורת האכיפה, איתור העבריים והעמדתם לדין, ולאו דווקא בהחמרה הענישה (ראו, למשל: דוח "הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריים" מונובמבר 2015; ברק אריאל וועל לו-אריאל "התבוננות מחודשת מוסד ההרתקה (ובדרכים לצירת הרתקה עיליה)", **משפט חברה ותרבות - משפט צדק? ההליך הפלילי בישראל - כללים ואתגרים** (אלון הראל, עורך, 2017) 83).

30. אך אין מדובר רק במחדר של רשות אכיפת החוק. יש לכך השלה ישרה גם על הנאשם וניהול ההליך הפלילי כנגדו. כאשר מתברר שביחס לאיורים שונים, בו נטלו חלק, מטרעם של דברים, גורמים שונים - מוכרים, קונים ומתוקים - העומד לדין רק אחד מקשרי הקשר, דווקא זה אשר הודה בכך בחקירהו ומסר את כל המידע, שאף לא ברור שחלקן הוא הדומיננטי, ואילו האחרים לא אף חוסר שווון ואכיפה ברורנית. הנזק מתושר השווון היא מהקשה שבתחששות. יותר לחברה מאשר תחשות בניה ובנותיה כי נוהגים בהם איפה ואייפה. תחשות חוסר השווון היא מהקשה שבתחששות. היא פוגעת ביכולות המאחדים את החברה" (בג"ץ 953/87 **פורץ נ' ראש עיריית תל אביב יפו**, פ"ד מב(2) 309, 332 (1988)). בסיס השווון בפני הדין הפלילי ניצבת ההנחה כי כל אדם העובר עבירה יתען על כך את הדין. בפרט נכון הדבר, כאשר מדובר במעורבים באותה עסקה עצמה, ככליעיטים חלקם של המעורבים חמור משל הנאשם, בוודאי לא נופל מהם. ובפרט כשטענה זו עלתה כבר בשלב מוקדם, ובפני המאשימה עמדה האפשרות לפעול לתקן המעוות, שכן מדובר בעבירות שבוצעו לא לפני זמן רב, אך היא לא עשתה דבר בעניין זה.

31. אמנם, אל מול אינטרס זה של אכיפה שוויונית, ניצבים האינטרסים של מיצוי הדין עם העבריים; ושאר שיקולי ההרתקה והענישה. מבלתי לפגוע באמור באשר לחובת מיצוי החקירה והפגיעה בשוויון, גם לא ניתן להתעלם מחלוקת של הנאשם אל מול חלקם של כל המעורבים כפי שהדבר בא לידי ביטוי באישומים השונים בכתב האישום.

לכן, לעניין זה יש לתת משקל, בשים לב לשלב השלישי שנקבע בעניין **בורוביץ** (ע"פ 4855/92 **מדינת ישראל נ'**

בורוביץ', פ"ד נט(6) 776 (2005)), אף במסורת, במסגרת קביעה עונשו של הנאשם.

מכאן לנאשם.

31. הנאשםILD שנות 2000, כיום בן 21. נעדר עבר פלילי. גם שכפי שעולה מהתסaurus שירות המבחן הנאשם נושא לצמצם את חלקו ומטשטש את אופיו קשריו השוליים והעבריתים, ככל הוא חי עד היום חיים נורמטיביים, עובד ולמד, הודה במיחס לו והביע חריטה על מעשיו. מהतסaurus עולה כי כבר בתקופת מעצרו הוא פועל בבית המעצר ומתן סיוע לעצירים שנזקקו לתמיيقה.

32. בשים לב לאמור, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בסמוך לתחתיות המתחכם, ובשים לב לאמור לעניין הפגיעה בשווון בהתעלמות המוחלטת של הרשות החקורת מחלקם של שותפיו, המצדיקה הקלה מן הצדκ בעונש, אני סבור כי יש בכך להצדיק קביעה עונש מעט למטה מהרף התחתון.

33. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 חודשים מאסר בפועל אשר ימונה מיום מעצרו 21.05.09.

ב. 9 חודשים מאסר על תנאי אשר לא ירצו אלא אם כן הנאשם יעבור בתחום שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה נשק מסווג פשע.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי אשר לא ירצו אלא אם הנאשם יעבור בתחום שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה נשק מסווג עוון.

ד. קנס בסך 2,500 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 שלומים שוויים ורצופים, החל מיום 23.01.2023 ובכל 1 לחודש לאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אדר א' תשפ"ב, 10 פברואר 2022, במעמד המתיצבים.